

Sygn. akt I C 955/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Daniszewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Nowakowska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

o stwierdzenie nieważności uchwał

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki M. O. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Powódka M. O. wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. nr (...) z dnia 20.12.1999 r. oraz o stwierdzenie nieważności uchwały Zebrania Przedstawicieli Członków pozwanej Spółdzielni nr (...) z dnia 16.06.2000 r. podjętych w przedmiocie wykluczenia jej z grona członków. W uzasadnieniu swego żądania wskazała, że została pozbawiona członkostwa na podstawie uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 20.12.1999 r., a za przyczynę jej wykluczenia przyjęto powtarzające się zakłócenia ciszy nocnej, naruszanie zasad współżycia społecznego poprzez wulgarne odnoszenie się do sąsiadów i niewywiązywanie się z obowiązku terminowego regulowania zobowiązań finansowych wobec Spółdzielni. Powódka odwołała się od tej uchwały i w związku tym Zebranie Przedstawicieli Członków pozwanej Spółdzielni w dniu 16.06.2000 r. utrzymało w mocy zaskarżoną uchwałę. O fakcie podjęcia uchwały z dnia 16.06.2000 r. powódka dowiedziała się później z korespondencji prowadzonej z pozwaną. Nie miała zatem świadomości tego, że rozpoznano jej odwołanie, a tym samym nie miała możliwości obrony swoich praw oraz przedstawienia swoich racji podczas zebrania przedstawicieli członków. Powódka wyjaśniła, że jej interes prawny w stwierdzeniu nieważności zaskarżonych uchwał wynika z konieczności obrony swych praw w procesie o orzeczenie jej eksmisji z lokalu położonego w G. przy ulicy (...) (...). Powódka nadal zamieszkuje w tym lokalu, a w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonych uchwał nie będzie podstaw do uwzględnienia powództwa o jej eksmisję. Według twierdzeń powódki uchwała nr (...) Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni nie zawiera uzasadnienia i tym samym nie mogła zostać prawidłowo zaskarżona w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym, a powódka nie miała możliwości pełnego ustosunkowania się do stawianych jej zarzutów. Ponadto powódka nie została zawiadomiona o terminie walnego zgromadzenia, więc nie mogła złożyć wyjaśnień co do przyczyn wykreślenia jej z grona członków pozwanej.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana zakwestionowała istnienie po stronie powódki interesu prawnego w zaskarżeniu uchwał zarzucając, że powódce przysługiwało jedynie powództwo o uchylenie uchwał pozbawiających jej członkostwa, przy czym termin do jego wytoczenia już upłynął. Niniejsze powództwo stanowi zatem wyłącznie próbę obejścia prawa. W ocenie pozwanej powódka została prawidłowo powiadomiona o podjęciu zaskarżonych uchwał, które zawierają prawdziwe i rzeczywiste przyczyny wykluczenia jej ze spółdzielni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. O. była członkiem pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G..

(okoliczność bezsporna)

Zgodnie z postanowieniami ugody z dnia 03.06.1998 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Gdyni w sprawie sygn. akt VIII Ns 509/97, zostało przyznane powódce spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) (...) w G..

W piśmie z dnia 17.07.1998 r. powódka zwróciła się do pozwanej Spółdzielni o udzielenie informacji dotyczącej zadłużenia czynszowego i kredytowego związanego z przedmiotowym lokalem mieszkalnym. W odpowiedzi Spółdzielnia poinformowała powódkę, iż na dzień 30.06.98 r. zadłużenie z tytułu opłat za lokal wynosi 5.641,79 zł z odsetkami w kwocie 1.416,16 zł, a z tytułu spłat rat kredytu - 4.086,44 zł z odsetkami w kwocie 1.021,61 zł. Po dopełnieniu formalności, uchwałą nr (...) z dnia 15.10.1998 r., powódka została przyjęta w poczet członków pozwanej Spółdzielni. O powyższym poinformowano powódkę pismem z dnia 20.10.1998 r. W dniu 13.11.1998 r. M. O. zobowiązała się do uregulowania zaległości za czynsz i kredyt do końca 1998 roku, na co Zarząd Spółdzielni wyraził zgodę.

(dowód: akta członkowskie powódki - ugoda z dnia 3.06.1998 r., uchwała z dnia 15.10.1998 r., informacja o przyjęciu w poczet członków z dnia 20.10.1998 r., przydział lokalu mieszkalnego nr (...), pismo z dnia 17.07.1998 r., pismo Spółdzielni z dnia 21.07.1998 r., pismo z dnia 13.11.1998 r., pismo Zarządu Spółdzielni z dnia 30.11.1998 r., zeznania prezes zarządu pozwanej B. W. utrwalone na płycie DVD (k. 144 w zw. z k. 146)

W okresie od 01.01.1999 r. do 24.07.1999 r. funkcjonariusze policji z Komisariatu Policji w G. siedmiokrotnie podejmowali interwencje w lokalu powódki. Interwencje związane były z zakłóceniami ciszy i spoczynku nocnego przez lokatorów mieszkania należącego do powódki. Fakt zakłócania ciszy nocnej w dniu 24.07.1999 r. stał się przedmiotem postępowania o sygn. akt (...). Ponadto w kwietniu, czerwcu, lipcu, wrześniu i listopadzie 1999 r. do Prezesa, Zarządu i Rady Nadzorczej Spółdzielni jej członkowie kierowali pisma informujące o zakłócaniu ciszy nocnej przez osoby zajmujące lokal nr (...). W zawiadomieniach tych wskazywano na dokuczliwe nocne hałasy dobiegające z mieszkania powódki, w tym uskarżano się na wiercenie, tupanie, głośną muzykę, uderzanie w rury. Podnoszono także wielokrotną agresję słowną zamieszkujących, kierowaną wobec sąsiadów. Z uwagi na powyższe, powódka wzywana była na rozmowy z Zarządem Spółdzielni, na które jednak nie stawiała się.

Powyższe zachowania naruszały § (...) ust. (...), (...) i (...) statutu Spółdzielni, a także § (...) obowiązującego regulaminu. Zgodnie z uchwałą nr (...) z dnia 30.08.1999 r., Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) postanowił zwrócić się z wnioskiem do Rady Nadzorczej o wykluczenie powódki ze spółdzielni. Do spotkania z Zarządem doszło w dniu 27.09.1999 r., kiedy to powódka zaprzeczyła doniesieniom o zakłócaniu porządku i zobowiązała się do spłaty długu do końca 1999 roku. Na dzień 27.09.1999 r. zadłużenie powódki wynosiło łącznie 13.329,65 zł. Zgodnie z uchwałą nr (...), zadłużenie to zostało rozłożone na trzy raty.

(dowód: akta członkowskie powódki - pismo Komendanta Policji z dnia 02.08.1999, pisma z dnia 06.04.1999 r., 29.06.1999 r., 01.07.1999 r., 27.09.1999 r. oraz 14.11.1999 r, pisma Spółdzielni z dnia 30.04.1999 r., 18.05.1999 r. 26.05.1999 r. oraz 3.09.1999 r., uchwała nr (...), wniosek z dnia 30.08.1999 r., notatka z dnia 27.09.1999 r., zobowiązanie z dnia 27.09.1999 r., pismo z dnia 6.10.1999 r., pisma Zarządu z dnia 07.10.1999 r., regulamin

użytkowania mieszkań i porządku (k. 93-98), statut Spółdzielni Mieszkaniowej aktualizacja na dzień 11.06.1999 (k. 99-103) oraz na dzień 16.06.2000 r. (k. 104-109),

zeznania prezesa zarządu pozwanej B. W., utrwalone na płycie DVD (k. 144 w zw. z k. 146)

Pismem z dnia 28.10.1999 r. Zarząd pozwanej poinformował M. O., że w dniu 22.11.1999 r. o godz. 18:15 odbędzie się posiedzenie Rady Nadzorczej, na którym zostanie rozpatrzona sprawa wykluczenia jej ze spółdzielni. W piśmie tym powódka została pouczona o prawie uczestnictwa w posiedzeniu i jednocześnie została na nie zaproszona. Na dzień 28.10.1999 r. powódka zalegała z opłatami za czynsz i ze spłatą kredytu w łącznej kwocie 15.343,79 zł. Pismo to doręczono powódce w dniu 12.11.1999 r.

W dniu, w którym miało odbyć się posiedzenie Rady Nadzorczej, powódka usprawiedliwiła na nim swoją nieobecność. Wobec tego, Rada Nadzorcza pozwanej w piśmie z dnia 26.11.1999 r. poinformowała powódkę, iż rozpatrzenie wniosku o jej wykluczenie z grona członków zostało odroczone do dnia 20.12.1999 r. Jednocześnie wezwano powódkę do stawienia się na termin kolejnego posiedzenia Rady Nadzorczej. W razie ewentualnej kolizji tego terminu poproszono powódkę o delegowanie na posiedzenie swojego reprezentanta albo pełnomocnika. Podkreślono, iż obecność na posiedzeniu leży w dobrym interesie powódki. Pismo to doręczono skutecznie powódce w dniu 29.11.1999 r.

Uchwałą nr (...) z dnia 20.12.1999 r. Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni wykluczyła powódkę z grona członków w związku z uporczywym naruszaniem regulaminu i statutu poprzez powtarzające się zakłócenia ciszy nocnej, wulgarne odnoszenie się do sąsiadów i niewywiązywanie się z terminowego regulowania zobowiązań finansowych wobec Spółdzielni. O wykluczeniu poinformowano powódkę pismem z dnia 06.01.2000 r., które wraz z odpisem uchwały i pouczeniem o odwołaniu doręczono powódce w dniu 13.01.2000 r. Od uchwały o wykluczeniu ze spółdzielni powódka złożyła odwołanie podnosząc w jego uzasadnieniu, że niesłusznie zastosowano wobec niej najsurowszą sankcję, a ponadto zakwestionowała okoliczności powołane w uzasadnieniu uchwały. W związku ze złożonym odwołaniem, pismem z dnia 24.05.2000 r. zaproszono powódkę na Zebranie Przedstawicieli Członków w dniu 16.06.2000 r., podczas którego rozpatrywane miało być jej odwołanie. Powyższe pismo doręczono powódce w dniu 08.06.2000 r. W dniu 16.06.2000 r. Zebranie Przedstawicieli Członków pozwanej Spółdzielni utrzymało w mocy uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) w przedmiocie wykluczenia powódki z grona członków. W uzasadnieniu uchwały wskazano, iż uchwała nr (...) podjęta została prawidłowo, a sytuacja powódki nie dawała rękojmi wywiązania się z obowiązku uiszczania opłat za mieszkanie. O powyższym poinformowano powódkę w piśmie z dnia 29.06.2000 r. Jednocześnie zaznaczono, iż jeśli powódka nie jest w stanie spłacić długu, to powinna rozważyć możliwość zamiany mieszkania na mniejsze - w zamian za spłatę zadłużenia. Pismo to doręczono powódce w dniu 10.07.2000 r. Powódka uregulowała zadłużenie i zaczęła regularnie uiszczać opłaty za mieszkanie, w związku z czym w piśmie, które wpłynęło do pozwanej dnia 15.04.2002 r., wniosła o ponowne przyjęcie jej w poczet członków. W odpowiedzi z dnia 6.05.2002 r. Spółdzielnia przesłała powódce deklarację członkowską i poinformowała, że warunkiem koniecznym przyjęcia w poczet członków jest uiszczenie wpisowego w kwocie 100 zł.

(dowód: akta członkowskie powódki - pismo z dnia 28.10.1999 r. kierowane do M. O. z potwierdzeniem odbioru, pismo z dnia 26.11.1999 r. kierowane do M. O. z potwierdzeniem odbioru, uchwała nr (...) z dnia 20.12.1999 r., pismo kierowane do M. O. z dnia 06.01.2000 r. z potwierdzeniem odbioru, odwołanie z dnia 25.01.2000 r., uchwała nr (...) z dnia 16.06.2000 r. w sprawie odwołania od uchwały o wykluczeniu powódki, pismo z dnia 24.05.2000 r. kierowane do powódki z potwierdzeniem odbioru (k. 81-82), pismo przewodnie z dnia 29.06.2000 r. z załączoną uchwałą nr (...) i potwierdzeniem odbioru, pismo z dnia 17.07.2000 r., pismo z dnia 14.03.2001 r., pismo Spółdzielni z dnia 21.03.2001 r., pismo z odciskiem datownika 15.04.2002 r., pismo Spółdzielni z dnia 6.05.2002 r.,

zeznania prezesa zarządu pozwanej B. W. utrwalone na płycie DVD (k. 144 w zw. z k. 146).

W piśmie z dnia 22.08.2005 r. powódka poinformowała pozwaną, iż nie jest zainteresowana wykupem gruntu pod budynkiem nr (...) przy ul. (...) w G.. W odpowiedzi Zarząd pozwanej pismem z dnia 25.08.2005 r. wyjaśnił, iż wszyscy uprawnieni do lokalu mają obowiązek uiścić wpłatę, jeżeli 90% uprawnionych zdecydowało o wykupie gruntu. Nadto z uwagi na fakt, że powódka utraciła uprawnienia do zajmowanego lokalu, to powinna go opróżnić. Wskazano

ponownie na możliwość zwrócenia się do Zarządu o przywrócenie członkostwa - po wypełnieniu deklaracji, wpłaceniu wpisowego, udziału oraz uzupełnieniu wkładu mieszkaniowego.

W dniu 23.06.2006 r. pozwana wniosła przeciwko M. O. do Sądu Rejonowego w Gdyni pozew o zapłatę. Nakazem zapłaty z dnia 28.07.2006 r. Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VIII Nc 8453/06 zasądził od M. O. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kwotę 3.559,07 zł wraz odsetkami oraz kosztami procesu.

Na prośbę powódki z dnia 30.06.2006 r. Spółdzielnia poinformowała ją, iż na dzień 07.07.2006 r. jej zadłużenie wynosi 5.698,14 zł.

W dniu 08.01.2009 r. oraz 21.01.2009 r. wpłynęły do Zarządu Spółdzielni pisma informujące o prowadzeniu przez M. O. niezgodzonych prac remontowych. Wobec braku wystąpienia do Spółdzielni o wyrażenie zgody, Prezes Zarządu Spółdzielni zwrócił się o udostępnienie mieszkania celem sprawdzenia wykonywanych robót. Mieszkanie dwukrotnie nie zostało udostępnione przez powódkę. Zgodnie z pismem Zarządu z dnia 20.01.2009 r., w związku z utratą prawa do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) (...) w G. i permanentnym nieprzestrzeganiem regulaminu porządku domowego, poinformowano powódkę o zamiarze wystąpienia na drogę sądowego celem uzyskania wyroku orzekającego jej eksmisję. Na skutek pozwu wniesionego przez Spółdzielnię w dniu 15.06.2011 r., Sąd Rejonowy w Gdyni nakazał M. O. zapłatę na rzecz Spółdzielni kwoty 2.465,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu. Natomiast nakazem zapłaty z dnia 19.06.2015 r. Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od M. O. na rzecz pozwanej kwotę 6.645,51 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W piśmie z dnia 18.04.2016 r. powódka poinformowała Spółdzielnię, iż podnajęła dwa pokoje w zajmowanym mieszkaniu na nieuciąźliwą działalność biurową. W odpowiedzi pozwana wskazała, iż podnajęcie jest prawnie bezskuteczne z uwagi na utratę prawa do lokalu. Z kolei w piśmie z dnia 15.07.2016 r. D. P. sprecyzowała, iż podnajęcie dotyczy jej działalności. W odpowiedzi pozwana podniosła, iż spółdzielcze prawo do lokalu wygasło w dniu 16.06.2000 r., a więc żadna z zainteresowanych osób nie posiada tytułu prawnego do dysponowania nim. Wezwano D. P. do zaprzestania działalności gospodarczej, opróżnienia lokalu i wydania go Spółdzielni. W wezwaniach z dnia 12.08.2016 r. ponownie zwrócono się do wszystkich osób zamieszkujących w lokalu przy ulicy (...) (...) w G. do opróżnienia lokalu w związku utratą tytułu prawnego oraz wydania go Spółdzielni w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Pismem z dnia 28.09.2016 r. ponownie wezwano M. O. do natychmiastowego opuszczenia lokalu i przekazania go Spółdzielni.

(dowód: akta członkowskie powódki - pismo z dnia 22.08.2005 r., pismo Spółdzielni z dnia 25.08.2005 r., 11.07.2006 r., nakaz zapłaty z dnia 28.07.2006 r., nakaz zapłaty z dnia 28.06.2011 r., pismo Spółdzielni z dnia 20.01.2009 r., skarga z dnia 08.01.2009 r. i 21.01.2009 r., pismo Prezesa Zarządu z dnia 14.01.2009 r., protokół z dnia 05.02.2009 r., pismo z dnia 5.02.2009 r., protokół z dnia 10.02.2009 r., nakaz zapłaty z dnia 19.06.2015 r., pismo powódki z dnia 18.04.2016 r., pismo z dnia 22.04.2016 r., pismo D. P. z dnia 15.07.2016 r., pismo Zarządu z dnia 22.07.2016 r., pismo z dnia 28.09.2016 r.,

zeznania prezesa zarządu pozwanej B. W. utrwalone na płycie DVD (k. 144 w zw. z k. 146)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach członkowskich powódki M. O. oraz na podstawie regulaminu i statutu pozwanej. Dokumenty te umożliwiły odtworzenie okoliczności zamieszkiwania powódki w lokalu przy ulicy (...) (...) w G., a w szczególności ustalenie relacji pomiędzy powódką a pozwaną Spółdzielnią, jak i pozostałymi jej członkami. Co jednak najistotniejsze, powołane dowody pozwoliły na weryfikację wszystkich zarzutów zgłaszanych przez powódkę pod adresem zaskarżonych uchwał.

Sąd dał wiarę zeznaniom B. W. pełniącej funkcję prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. Zeznania te znalazły odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Na rozprawie w dniu 21.11.2017 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków Z. M. i R. M.. Przedstawione dokumenty oraz zeznania B. W. okazały się bowiem wystarczające do ustalenia wiarygodnego i wyczerpującego stanu faktycznego rozstrzyganej sprawy. Wobec wyjaśnienia okoliczności spornych, wniosek dowodowy pozwanej podlegał oddaleniu na mocy art. 217 § 3 k.p.c.

Na mocy art. 302 § 1 zd. 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z przesłuchania powódki w charakterze strony. Wskazać bowiem należy, iż postanowieniem z dnia 13.10.2017 r. zobowiązano powódkę do osobistego stawiennictwa na rozprawie w dniu 21.11.2017 r. celem przesłuchania pod rygorem pominięcia. Wezwanie to skutecznie doręczono powódce w dniu 07.11.2017 r. W dniu wyznaczonej rozprawy powódka przesłała za pośrednictwem poczty elektronicznej wiadomość do sekretariatu I Wydziału Cywilnego tut. Sądu, w której wskazała na niemożliwość stawiennictwa z powodu choroby i zobowiązała się dosłać w przeciągu 7 dni zwolnienie lekarskie. Zgodnie z art. 214 § 1 k.p.c., usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego. Do Sądu co prawda, w dniu 27.11.2017 r. wpłynęło zwolnienie lekarskie, jednakże nie było ono sporządzone przez lekarza sądowego. Tymczasem o sposobie usprawiedliwiania niestawiennictwa pouczono powódkę w wezwaniach z dnia 3.07.2017 r. (k. 61-64) oraz z dnia 16.10.2017 r. (k. 138-139). W tej sytuacji nieobecność powódki na ostatniej rozprawie potraktowano jako nieusprawiedliwioną i pominięto dowód z jej przesłuchania.

Na podstawie ustalonego powyżej stanu faktycznego sprawy Sąd doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 42 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 1995 r., Nr 54, poz. 288, dalej jako „ustawa”) - a więc w brzmieniu obowiązującym w czasie podjęcia zaskarżonych uchwał - członek spółdzielni mógł zaskarżyć do sądu uchwałę z powodu jej niezgodności z prawem lub postanowieniami statutu; na tej samej podstawie uchwałę mógł zaskarżyć także zarząd spółdzielni. § 3 stanowił, iż powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Zgodnie z § 4, jeżeli ustawa lub statut wymagają zawiadomienia członka o uchwale, termin sześciotygodniowy wskazany w paragrafie poprzedzającym biegnie od dnia tego zawiadomienia w sposób wskazany w statucie. Sąd może nie uwzględnić upływu terminu, o którym mowa w § 3, jeżeli utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia w mocy wywołałoby dla członka szczególnie dotkliwe skutki, a opóźnienie w zaskarżeniu tej uchwały jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne (§ 5). Przepisy § 1-5 stosowało się również do wykluczonego lub wykreślonego członka w wypadku zaskarżenia przez niego uchwały o wykluczeniu lub wykreśleniu. Prawo zaskarżenia uchwały w sprawie wykluczenia lub wykreślenia przysługiwało wyłącznie członkowi, którego uchwała dotyczyła.

Zgodnie z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. § 2 art. 58 k.c. stanowi, iż nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Stosownie natomiast do art. 189 k.p.c., powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Sąd ocenił zasadność żądania powódki na tle powyższych przepisów, które obowiązywały w dacie podjęcia zaskarżonych uchwał. Nie ulega wątpliwości, iż ustawa Prawo spółdzielcze w ówczesnym brzmieniu nie przewidywała powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały spółdzielni, ale wyłącznie powództwo o uchylenie uchwały. Możliwość taką umożliwiał natomiast art. 58 § 1 i § 2 k.c. w związku z art. 189 k.p.c. Niewątpliwie przepisy te, w poprzednim porządku prawnym, znajdowały zastosowanie do uchwał spółdzielni mieszkaniowej, co wielokrotnie potwierdzane było przez orzecznictwo jak i aprobowane w doktrynie. W przedmiotowej sprawie kwestia niezgodności z prawem

badana była przez pryzmat przepisów ustawy Prawo spółdzielcze. Słusznie więc powódka podniosła, iż nieważność uchwały podnoszona może być w każdym czasie. Nieważności takiej w rozstrzyganej sprawie jednak nie stwierdzono.

Art. 24 § 3 Prawa spółdzielczego stanowił, iż wykluczenie lub wykreślenie staje się skuteczne z chwilą doręczenia członkowi zawiadomienia o wykluczeniu lub wykreśleniu wraz z uzasadnieniem. Zawiadomienia dokonuje się pisemnie; zawiadomienie zwrócone na skutek niezgłoszenia przez członka zmiany podanego przez niego adresu ma moc prawną doręczenia. Stosownie zaś do § 4, wykluczenia lub wykreślenia mogła dokonać, stosownie do postanowień statutu, rada nadzorcza lub walne zgromadzenie spółdzielni. Organ podejmujący uchwałę w tej sprawie powinien wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka. Jeżeli statut przewiduje właściwość rady nadzorczej, wówczas wykluczony lub wykreślony członek ma prawo odwołać się od jej uchwały o wykluczeniu lub wykreśleniu do walnego zgromadzenia oraz być obecny na jego obradach przy rozpatrywaniu tego odwołania i je popierać. O terminie walnego zgromadzenia odwołujący się powinien być zawiadomiony pod wskazanym przez niego w odwołaniu adresem co najmniej na siedem dni przed tym terminem.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, iż powódka niewątpliwie posiada interes prawny w żądaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonych uchwał. Gdyby bowiem Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego uznał jej roszczenia za uzasadnione, wytoczone powództwo o eksmisję mogłoby okazać się bezpodstawne.

Powódka sformułowała szereg zarzutów w zakresie uchwały nr (...) z dnia 20.12.1999 r. oraz uchwały nr (...) z dnia 16.06.2000 r. Wskazała, iż uchwała nr (...) nie zawiera uzasadnienia, przez co nie mogła prawidłowo ustosunkować się do stawianych jej zarzutów. Wbrew tym twierdzeniom, zaskarżona uchwała Rady Nadzorczej nr (...) zawiera wyczerpujące uzasadnienie. Wynika z niego, iż uchwałę tę podjęto z uwagi na naruszenie przez powódkę postanowień § (...) pkt (...) ppkt (...), (...), i (...) statutu oraz § (...) regulaminu użytkowania mieszkań i porządku domowego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. poprzez powtarzające się zakłócenia ciszy nocnej, naruszenie zasad współżycia społecznego w postaci wulgarnego odnoszenia się do sąsiadów oraz niewywiązywanie się z terminowego regulowania zobowiązań finansowych wobec Spółdzielni wynikających z tytułu zamieszkiwania w lokalu spółdzielczym. Powódka została prawidłowo powiadomiona o podjęciu zaskarżonej uchwały, zapoznana z jej uzasadnieniem oraz pouczona o prawie odwołania, nadto doręczono powódce odpis uchwały. Nie budzi więc wątpliwości fakt precyzyjnego, jasnego i zrozumiałego uzasadnienia uchwały. Wskazano w nim na konkretne zachowania, które naruszyły poszczególne postanowienia prawa wewnątrzspółdzielczego i doprowadziły do podjęcia uchwały. Jak zaś wynika z adnotacji Naczelnika Urzędu Pocztowego w G. na odpowiedzi na reklamację, pismo powyższe skutecznie doręczono powódce w dniu 13.01.2000 r. Powódka mogła więc zapoznać się z treścią pisma pozwanej i samej uchwały oraz przemyśleć treść odwołania, które następnie wniosła. W tym stanie rzeczy nie polegają na prawdzie twierdzenia powódki, jakoby uchwała nr (...), z uwagi na brak uzasadnienia, nie mogła zostać przez nią prawidłowo zaskarżona. Wręcz przeciwnie, o czym świadczy rzeczowe i szczegółowe jej zaskarżenie przez powódkę.

W dalszej kolejności powódka zarzuciła uchybienie w postaci naruszenia art. 24 § 4 ustawy Prawo spółdzielcze. Powódka zaznaczyła, iż nie została zawiadomiona o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej na siedem dni przed jej obradami, co uniemożliwiło jej złożenie wyjaśnień. Wbrew jednak powyższemu, powódka została poinformowana pismem z dnia 28.10.1999 r. o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej, którego przedmiotem miała być kwestia wykluczenia. Termin ten wyznaczono na dzień 22.11.1999 r. W treści tego pisma nie tylko poinformowano powódkę o prawie uczestnictwa w posiedzeniu, ale również została na nie zaproszona. Jak wynika z potwierdzenia odbioru, pismo to doręczono powódce w dniu 12.11.1999 r., co powódka potwierdziła własnoręcznym podpisem. Zachowany więc został wymieniony siedmiodniowy termin. Ponieważ powódka usprawiedliwiła swoją nieobecność na posiedzeniu, odroczono termin posiedzenia do dnia 20.12.1999 r. O powyższym zawiadomiono zainteresowaną pismem z dnia 26.11.1999 r., które odebrała w dniu 29.11.1999 r. - a zatem niemal miesiąc przed terminem posiedzenia. W treści zawiadomienia wezwano powódkę do stawiennictwa na posiedzenie celem wysłuchania jej wyjaśnień oraz pouczono o możliwości udzielenia pełnomocnictwa. Wobec powyższych, niezaprzeczalnie stwierdzonych dokumentami faktów, nielogicznym jest podnoszenie przez powódkę zarzutu uniemożliwienia jej złożenia wyjaśnień w przedmiocie

wykluczenia ze Spółdzielni. Miała ona wystarczające warunki do przedstawienia swojego stanowiska w sprawie, z którego to uprawnienia jednak nie skorzystała.

Analogicznie sytuacja przedstawia się w zakresie uchwały nr (...) z dnia 16.06.2000 r. W wyniku odwołania powódki, pismem doręczonym dnia 08.06.2000 r. zawiadomiono ją o terminie zebrania przedstawicieli członków, wyznaczonym na dzień 16.06.2000 r., prosząc o przybycie o godz. 17:30. Podczas posiedzenia rozważane miały być okoliczności podniesione w środku zaskarżenia. Pomimo powyższego, powódka nie stawiała się na zebranie przedstawicieli członków. W piśmie z dnia 29.06.2000 r. poinformowano ją o podjęciu uchwały nr (...) w przedmiocie utrzymania w mocy uchwały nr (...). Do pisma załączono treść uchwały, która zawierała uzasadnienie. W uzasadnieniu tym wskazano między innymi, iż sytuacja rodzinna i majątkowa powódki nie daje rękami wywiązania się przez nią ze statutowych obowiązków. Powyższe pisma doręczono skutecznie powódce w dniu 10.07.2000 r.

W tym stanie rzeczy nie sposób doszukać się jakichkolwiek nieprawidłowości formalnych po stronie pozwanej Spółdzielni. Skrupulatnie wywiązywała się ona z obowiązku poinformowania powódki o terminach posiedzeń organów, na których zostały podjęte obie zaskarżone uchwały. Jak sama powódka wskazała, nie ma obowiązku wysłuchania członka spółdzielni, jeśli pomimo prawidłowego zawiadomienia nie stawiał się on na posiedzenie. Tak też było w rozstrzyganym przypadku. Co więcej, pozwana zachęcała powódkę do wzięcia udziału w posiedzeniach jej organów, a celem rozwiązania problemu proponowała jej zamianę mieszkania na mniejsze celem spłaty zadłużenia. Taka postawa pozwanej świadczy o jej dobrej woli i chęci najdogodniejszego, komfortowego dla powódki załatwienia sporu. Podjęte uchwały nie są więc sprzeczne z prawem, a w szczególności z treścią art. 24 § 3 i 4 ustawy Prawo spółdzielcze. Na marginesie wskazać należy, że wykluczenie znalazło swe podstawy zarówno w statucie Spółdzielni, jak i w regulaminie. Akta członkowskie powódki dowodzą, iż lokatorzy mieszkania nr (...) wielokrotnie zakłócali ciszę nocną, a także zachowywali się w sposób wulgarny wobec sąsiadów. Powódka ponadto permanentnie i uporczywie zalegała z opłatami za mieszkanie. O powyższym świadczy analiza dokumentów przedstawionych Sądowi. Nie było zatem wątpliwości co do prawdziwości faktów powołanych w uzasadnieniu obu uchwał.

Powódka zgłosiła także zarzut naruszenia przepisów ustawy Prawo spółdzielcze dotyczących sposobu zwołania obrad Zebrania Przedstawicieli Członków oraz podejmowania przez Zebranie uchwał. Nie został on jednak w żaden sposób skonkretyzowany. Powódka nie wskazała w szczególności przepisów, które miały zostać naruszone, ani okoliczności faktycznych dotyczących tych naruszeń. Powyższe wykluczyło skuteczność tego zarzutu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu oraz zasadą kosztów niezbędnych i celowych. Wobec tego, że powódka przegrała w całości spór, obciąża ją obowiązek zwrotu poniesionych przez pozwaną kosztów postępowania, na które składają się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, ustalone na podstawie § 8 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.